

Motion till riksdagen 2018/19:433

av **Markus Wiechel och Sara Seppälä (båda SD)**

Förhindra vanvård av katter

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om krav på kastrering och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om krav på vaccinerings och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om krav på märkning och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att påbörja ett TNR-inspirerat arbete och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Sverige har redan idag en av världens främsta djurskyddslagstiftningar, men den är på intet sätt perfekt, även om vi såg framsteg i och med den nya djurskyddslagen. Ett exempel där vi fortfarande ser brister är hanteringen av katter, som idag saknar ett tydligt skydd i svensk lag. Endast en av tolv katter som föds hittar idag ett permanent hem och resterande elva blir antingen hemlösa eller dödade. Varje okastrerad katthona kan få uppemot 120 kattungar under sin livstid, vilket är ett stort skäl till att vi har någonstans mellan 100 000 och 150 000 hemlösa katter i Sverige. Alla dessa katter är tyvärr undantagna från de i övrigt förbättrade bestämmelserna som inrättats i Jordbruksverkets föreskrifter i maj 2008. Många övergivna katter är skygga och med hemlösheten följer smittor, inavel och svält. Andra blir skjutna eller på annat sätt dödade, samtidigt som ungar kan finnas kvar i livet med en ytterst osäker framtid. Dessa katter råkar vara produkten av ansvarslösa människor som inte brytt sig om fantastiska varelser som i många fall betraktas som en kär familjemedlem. Samtidigt som vanvård av katter genom att överge dem bör motverkas måste kattens status som sällskapsdjur höjas, särskilt i en tid då tillgången på katter är betydligt större än efterfrågan. För att detta ska lyckas måste lagstiftning till och förståelsen för vad det är man tar på sig när man skaffar en katt måste öka. En person som köper en kattunge måste vara beredd på att den kan leva i uppemot tjugo år. Tjugo år oavsett familjebildning, resor, jobb eller

olika nöjen, det är ett ansvar. Idag finns redan en lag som skulle kunna stärkas för att komma närmare en lösning på detta problem: lagen om tillsyn över hundar och katter. I denna lag finns reglerat vilket ansvar en djurägare har och samma krav bör ställas på kattägare som på hundägare när det kommer till tillsyn och annat ansvar.

Den konventionella metoden där herrelösa och förvildade katter avlivas har visat sig ha en mycket kortsiktig effekt på en sådan situation varför man utvecklat ett nytt, mer framgångsrikt system. Systemet är beprövat och kallas TNR (Trap-Neuter-Return), det vill säga fånga-kastrera-återvända. Metoden går ut på att man fångar in hemlösa katter, ger dem en hälsokontroll, kastrerar och vaccinerar dem. Kattungar och tama katter går vidare till ett katthem för att bli omplacerade, medan förvildade katter släpps tillbaka och får fortsätta att leva sitt liv i sitt revir. Innan katterna får återvända till det vilda blir de öronmärkta för att möjliggöra en kontroll över vilka katter som blivit kastrerade. När proceduren är klar står de under beskydd av volontärer som ser till att de får mat och skydd och att de mår bra. Metoden används över hela världen och har visat sig vara ett ekonomiskt sätt att framgångsrikt hålla kattpopulationen nere.

Den 19 september 2016 lämnade Djurskyddet över krav på förändringar till regeringen med nästan 40 000 underskrifter. Det råder alltså ingen tvekan om att ämnet är oerhört viktigt varför regeringen bör använda sig av exempelvis TNR eller liknande metoder för att minska antalet förvildade katter. Regeringen bör också återkomma med förslag där samtliga kattägare som har sina katter lösgående ansvarar för att de är kastrerade, vaccinerade samt ordentligt märkta så att ägaren alltid kan identifieras.

Markus Wiechel (SD)

Sara Seppälä (SD)